

הוא שמרה נפשי, ולא תדון אותה כמעשה אלו עמי הארצות שנאמר בהם ולא עם הארץ חסיד. ואם תאמר, כמה עמי הארצות הם שעשו חסד - אלא כף פרושהו: איזהו חסיד? זה המתחסד עם קונו. כמו דוד שהיה מחבר. ומה היה מחבר? תורה של למעלה היה מחבר עם הקדוש ברוך הוא. ומשום זה, שמרה נפשי כי חסיד אני.

ובשארם מת, מה כתוב בפנש הזו? (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך, והקיצות - לתחית המתים - היא תשיחך. זה לתחית המתים יפה, שיעמיד את האדם, אבל לשכר הנשמה בעולם הבא מה יהיה? אלא הקדוש ברוך הוא מלביש אותה כמו בתחלה בענני כבוד. כמו בתחלה תכנס במראה, שהוא כמו הגוף, כלולה ברמ"ח איברים. גם כף תכנס במראה כלולה במאיתם ארבעים ושמונה מצוות, ובמאיתם ארבעים ושמונה אורות שנפרדים מאותה מראה, שנאמר בה (במדבר יב) ויאמר אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע. ובלבושי ענני כבוד - (בראשית ט) וראייתה לזכר ברית עולם, זו אספקלריה המאירה. (במדבר יב) בתלום אדבר בו - זו אספקלריה שאינה מאירה, כלולה משלש מאות ששים וחמשה אורות, כחשבון ישנה, והיננו (שיר השירים ה) אני ישנה. אחד בעולם הזה ואחד בעולם הבא. והם במעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא.

וסוד שלהם - (שמות א) זה שמי לעלם. י"ה עם שמי - שלש מאות וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי - מאתים ושמונה וארבעים. וכרוזים יורדים ועולים לפניו: תנו

חסיד. בגין דא, אמינא לקודשא בריך הוא, שמרה נפשי, ולא תדון לה כעובדי אלין עמי הארצות, דאתמר בהו ולא עם הארץ חסיד. ואי תימא, כמה עמי הארצות אינון דעבדו חסד. אלא הכי אוקמוה, אי זהו חסיד, זה המתחסד עם קונו. כגון דוד דתהו מחבר. ומאי תהו מחבר, אורייתא דלעילא תהו מחבר עם קדשא בריך הוא. ובגין דא, שמרה נפשי כי חסיד אני.

וכר בר נש מית, מה כתיב בה בהאי נפש (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך, והקיצות לתחית המתים, היא תשיחך. דא לתחית המתים שפיר, דיוקים ליה לבר נש, אבל לאגרא לנשמתא בעלמא דאתי, מאי תוי.

אלא קדשא בריך הוא מלביש לה פקדמיתא בענני כבוד. פקדמיתא תיעול במראה, דאיהו כגוונא דגופא, כליל במאתן וארבעין ותמניא איברים. אוף הכי תיעול במראה, כליל במאתן וארבעין ותמניא פיקודין ובמאתן וארבעין ותמניא נהירין דמתפרשן מההוא מראה. דאתמר ביה, (במדבר יב) ויאמר אם יהיה נביאכם יי במראה אליו אתודע. ובלבושין דענני כבוד (בראשית ט) וראייתה לזכור ברית עולם, דא אספקלריאה המאירה. (במדבר יב) בתלום אדבר בו, דא אספקלריאה דלא נהרא. כליל משס"ה נהירין, כחשבון ישנה. והיננו (שיר השירים ה) אני ישנה. חד בעלמא דין וחד בעלמא דאתי. ואינון בעובדי דוי דקודשא בריך הוא.

ורזא דלהון, (שמות א) זה שמי לעולם. י"ה עם שמי, שלש מאות וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי, מאתים ושמונה וארבעים. וכרוזין נחתין וסלקין קמיה, הבו יקר (ס"א לריוקנא) ליקרא דמלכא.

והיננו (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. והוא דעבד ליה בתרין דיוקנין, וחמשה ושלשים. ו"ה עם זכרי - מאתים ושמונה וארבעים. וכרוזים יורדים ועולים לפניו: תנו

כבוד (לדמות) לכבוד המלך. (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. והוא שעשה אותו